

Itziar Elizondo - @itziarelizondo
Harremanak Elkarte

Bizitza elikatu

A kaso gurea bezalako gizarteetan ahalegin handirik egin behar ez dugunez gosea asetzeko, hura beste leku batzuetara desbideratzen

dugu. Hala, niaren aterpean hamaika gose proiektatzen ditugu gure ezdeusa despistatzeko: betiko jakin, atsegin, diru edo ondasun goseari gehitu beharko zaizkie egungo sareetakoak, *like* eta *match* gose bezalakoak.

Gauzak horrela, janariak modu errazean eskuratze horretan distira guztiak ez dira urre. Elikagai ultraprozesatuak, gantz, azukre eta gatz indize altuak dituztenak, superkalorikoak izateaz gain merkeenak dira. Industriak diru asko inbertitzen du asmatzeko zenbatekoa izan behar den elementu horien kantitate zehatza kontsumitzailea bere zaporearekin engantxatzeko. Horri *bliss pont* deritzaio, Howard Moskowitzek sortutako

terminoa. “Zoriontasun puntu” hori gutxi balitz bezala, plazera pizten duten produktu industrial horiek jaten ari garen baino kaloria gutxiagoko sentazioa eragiten digute. Bestalde, gure bizitza estiloak ere ez du laguntzen. Gero eta denbora gutxiago ematen dugu sukaldean elikagai freskoei jakiak prestatzen, eta gero eta gehiago deitzen dugu janaria etxera ekar diezaguten.

Laburbilduz: produktu merkeak, adiktiboak eta osasunerako kaltegarriak gero eta gehiago kontsumitzen dira, horrek osasunean eta planetan dituen ondorioetan pentsatu gabe. Izan ere, gure elikatzeko moduak planeta eraldatzen du, eta beraz horretan erabakitzen duguna ez da neutrala.

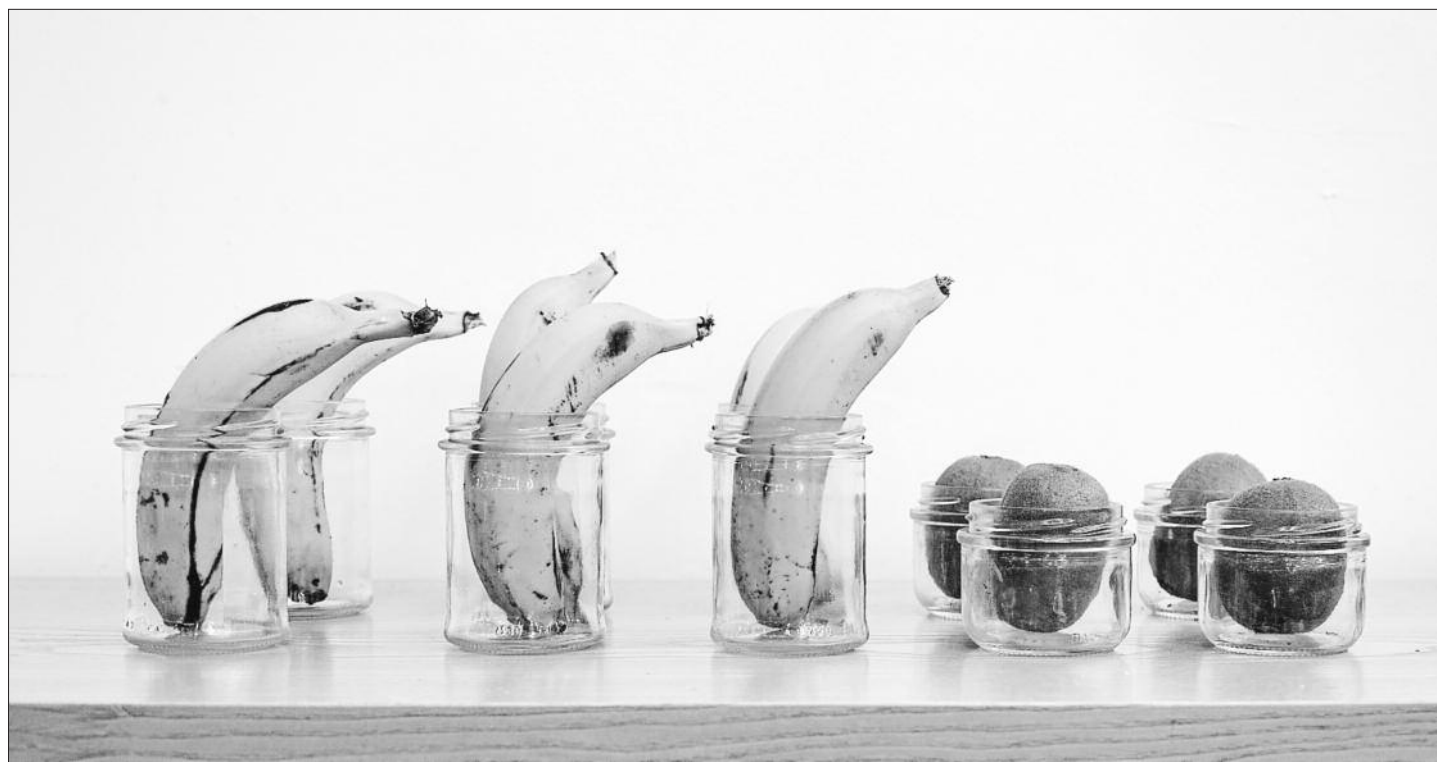
Esaterako, jarraituko al dugu gure haragi gosea martxa honetan asetzen? Munduko azientek urtero berotegi efektuko 8.000 milioi tona

gas botatzen dute atmosferara.

Abeltzaintza industriak larreetarako eta landaredi-soroetarako lur asko behar du animaliak elikatzeko, eta horrek basoen soiltzea dakar. Zuhaitzak desagertzean, atxikita duten CO₂a atmosferara askatzen da berotegi gas gehiago eraginez. Eta azkenik, ustiapen intentsiboaren ereduak lurzorua eta urak kutsatzen dituzten simaur kopuru izugarriak sortzen ditu.

Gobernuek nekazaritza ustiategi txikien aldeko apustua egin beharko lukete, monolaborantzako landaketa handien gainetik. Hau da, irabazien aurretik jartzea pertsonen eskubideak, ekoizleenak eta kontsumitzaileenak, eta planetaren babesak.

Eta guri dagokigu bizitza beste modu batean elikatzeko, egungo kontsumo ohiturak zalantzan jarritz. Kontrakoa kamera geldoan suizidatzea da, gizabanako gisa orain, planeta gisa etorkizunean. •

Donostiako El Eskondite Tabakalera espazioan aurtengo urtarrilean ateratako argazkia.

Jon URBE | FOKU